

Р 6949.

ДИТЯЧИЙ

ДУХ

13 жовтень
В-60 ЦККП/с/у, КОМУНІСТ

ДИТЯЧИЙ РУХ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!
ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО
ХАРКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ
ЛКСМУ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ
Харків, Палац Праці, II під'їзд, кв. 5
Телеф. 3-22-51.

ДИТЯЧИЙ РУХ — № 13 (117) —
ЖОВТЕНЬ — 1933 —

ОРГАН ЦК ЛКСМУ ТА ХАРКІВСЬКОГО
ОБКОМУ ЛКСМУ

КРАЩЕ ЖИТТЯ

ДИСТАНЕТЬСЯ
НАСАМПЕРЕД

ЦІЛКОМ ВАМ!

ВИСТУП ТОВАРИЩА ПОСТИШЕВА

на Харківському обласному зльоті піонерів-ударників
охорони й збирання врожаю 23-VIII—1933 року

Товариші! Обласний партійний комітет та облвиконком доручили мені вітати вас — ударників охорони й збирання колосного врожаю.

16 років тому керували країною, господарством фабриканти, банкіри, поміщики, куркулі, юпи, яким і належали фабрики, заводи, банки, земля. Фабриканти, банкіри, поміщики, куркулі рабували робітників, грабували трудящих селян.

Робітники й трудяще селянство працювали на цих грабіжників. Усе належало цим буржуа, фабрикантам, заводчикам, фабрикантам, поміщикам, куркулям. А нагорі сидів цар з міністрами, юпами, генералами. Робітники, бідняки й середняки-селяни працювали на всю цю зграю. Працювали цілий рік, працювали все своє життя. Робота була рабська. Так, дорогі діти, йшло життя робітників і трудящих селян. Довгі десятиріччя, довгі століття — зламали, зруйнували цю більшо-

З М І С Т

Стор.

1. П. П. Постишев — Краще життя дистанється насамперед цілком (виступ на Харк. обл. зльоті піонерів-ударників охорони й збирання врожаю).

ДО 15-ТИРІЧЧЯ ВЛКСМ

6. Організаційно-зміцнювальний загін кращий подарунок до юбілею.

11. А. Журавський — 15-тирічний лей ВЛКСМ — у піонерзагоні.

14. Хроніка.

15. Постанова секретаріату ЦК ЛКСМУ про всеукраїнський конкурс 15-тиріччя ВЛКСМ на кращого вожатого піонерського загону.

16. Вожаті загонів, ставайте до учасників конкурсу!

**ВСЕУКРАЇНСЬКА ХУДОЖНЯ
ДИТЯЧА ОЛІМПІАДА**

18. В. Козачинський — За нове пісення художньої творчості дітей.

22. Я. Ківенко — Линуть чудові звуки.

25. Г. Гольдберг — Матеріали до художнього читання.

МІЖНАРОДНИЙ КОМДИТРУ

26. Еріх (Німеччина) — Всупереч шовіністським бандам.

29. Мігуель (Іспанія) — Міцніють неські шерехи.

31. Д. Красюк — Наш зв'язок.

32. А. Смірнов — Бой-скаутинг.

Обкладинка худ. ХУДЯКА

№ 13 (117)

ЖОВТЕНЬ

1-9-33

ДЕВ'ЯТИЙ РІК
ВИДАВАННЯ

ВИХОДИТЬ ОДИН РАЗ НА МІСЯЦЬ

БІБЛІОТЕКА Х.Д.У.
ЦЕНТРАЛЬНИЙ НАУКОВИЙ
ІНСТИТУТ
ІНВ. № 91925

Піонерки Махновецька, Тредубенкова, Кременецька — кращі ударники збирання колосків на Вовчанщині (Харківська область)

вицьку могутню партію, створену Леніном. Але, як бачите, у ворогів робітничого класу й трудящого селянства нічого не виходить, скрізь і всюди вони лишалися й лишаться битими.

Партія Леніна заповітну мрію, одвічну мрію робітників, бідняків і середняків — селян здійснює на ділі, перетворює на живу дійсність. Фабрики, заводи, банки, землю — в капіталістів і заводчиків, у банкірів, у поміщиків і куркулів робітники та бідняки-селяни, за проводом ленінської партії, тов. Леніна, тов. Сталіна, віді рали, взяли собі. Царя з його міністрами скинули. І ось уже 16 років керують робітники та трудящі селяни, за проводом більшовицької партії, робітничо-селянською державою, будують колгоспи, нові фабрики й заводи, створили могутню Червону армію, яка бо-

ронить від усіх ворогів робітничо-селянську державу, борючись за соціалізм.

Але ви повинні знати, що скинути царя, відібрати фабрики й заводи в заводчиків, куркулів, у царя й його міністрів було справою дуже складною й важкою. Робітники, бідняки-селяни, за проводом більшовиків, боролися з капіталістами, поміщиками, царем і царськими міністрами, багато склали кращих лів робітників, наймитів і бідняків-селян. Багато загинуло робітничого народу, сільської молоді, прекрасних більшовиків-ленінців у царських каторжних тюрмах, на засланні. Вмирали мученики за робітничу справу, заковували їх у кайдани, багато їх забили різками на смертних барикадах, на різних фронтах громадянської війни загину-

ато борців за робітничу, за госпну справу в битвах з генералами, поміщиками, куркулями, з царськими міністрами, з капіталістами не тільки в цій країні, а й усього капіталістичного світу.

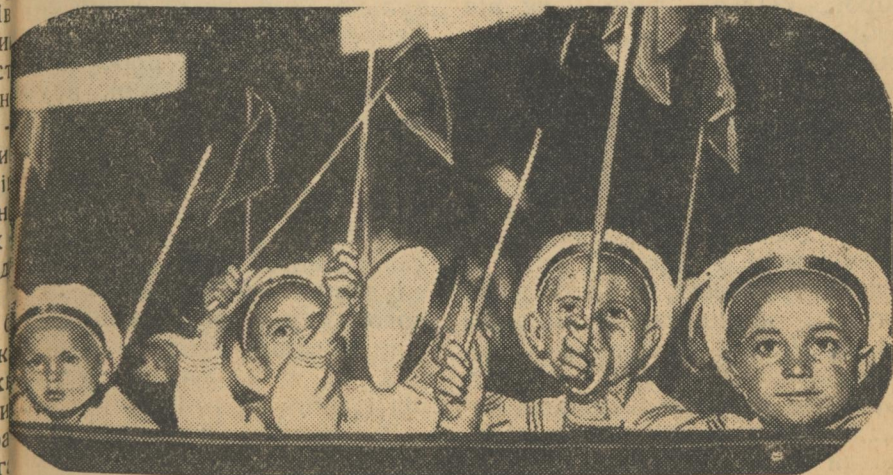
То радянській землі скрізь і оди ви знайдете сліди, пам'ятки героїчних битв робітників, трудящих селян, за проводом більшовицької ленінської партії, ворогами робітничої справи, ворогами соціалізму й комунізму — буржуазією.

Ді сліди, пам'ятники, братські могили, могильні насипи вони в широких степах України, в центральній Росії, вони в глухій тайзі, холодній далі тундри, про яку ви знаєте з книжок. У цих могилах лежать сотні тисяч найкращих, найміцніших, найвірніших справі робітничого класу і ленінської партії, борців за справу робітників, бідняків, і середняків-селян, за владу Рад, за владу

робітників і трудящих селян, за соціалізм.

У цих могилах ви знайдете не тільки дорослих, не тільки старих, а й дітей ваших років. І до Жовтневої революції, днів запеклої боротьби, коли боролися з ворогами робітничої справи робітники й бідняки-селяни за владу Рад, за колгоспну справу, за землю, за фабрики й заводи, за соціалізм — і тоді були борці вашого віку, діти робітників, діти бідняків-селян.

І тоді були ударники, передові діти, що разом із своїми батьками боролися проти ворогів справи робітничого класу. Коли тепер Миті Гордієнки пильно схиляють свої колгоспні лани, всі ви збираєте розкидані колоски на своїх колгоспних ланах, до вас на допомогу приїждять піонери та діти робітників і бідняків-селян того часу підносили тим, що билися з генералами, поміщиками, куркулями, царем

радісна зміна, що не знає, ... „як гнали капіталісти з фабрик робітників, ті роками ходили без роботи, а сім'ї їхні голодували“...

Тов. ПОСТИШЕВ розмовляє з ІВАНОМ ГАРКУНОМ (Харківщина) — одним з 30-ти піонерів, що підписували рапорт піонерії України тов. Постишеву

та царськими міністрами, батькам, матерям, старшим братам — набої, їжу, воду. Висліджували в період громадянської партизанської війни — де й звідки йде ворог, скільки його і як він озброєний. Діти були зв'язком між партизанськими загонами робітників та селян, переносили пошту, накази та розпорядження командування, червоногвардійців, робітничих полків. Як бачите, і тоді діти робітників та трудящих селян відігравали велику роль у боротьбі за нове життя трудящих, за колгоспну справу, за індустріалізацію, за владу Рад, за соціалізм.

Боротьба, діти, ще триває. Вона ще не закінчена, хоч робітники й трудящі селяни перемогли своїх ворогів. Ворогам уже нема вороття, справа соціалізму перемогла цілком і міцно. Але ворог ще й досі бореться з радянською владою, з робіт-

никами та трудящими селянами. Куркулі підпалюють колгоспний хліб, організують роздавання колгоспного хліба; шпигуни, агенти буржуазії, куляки, поміщицькі синки, сини фабрикантів, колишні власники заводів та фабрик, пробравшись на фабрики та заводи, псують верстати, машини, псують, рують їжу робітників. Але вже 16 років, як робітники трудящі селяни, за провозглашення партії більшовицького любимішого вождя і вчителів трудящих нашої країни та всього світу — тов. Сталіна, успішно будують соціалізм, колгоспний лад, що міцніє день у день від години до години.

Ви знаєте, діти, що криїли землі, які були в царя, у поміщиків та куркулів, тепер колгоспів. Усі фабрики та заводи — у робітничо-селянській держави. Тепер нема генера-

ція банкірів, поміщиків, жан-дармів, які стояли б при владі в нашій країні, які керували б фабриками та заводами, які мали б маєтки чи „именія“, як їх звали давніше на селі. Робітничо-селянський уряд дає колгоспам потрібні колгоспні справи складні машини, трактори, комбайни. Будується нові великі фабрики та заводи, потрібні робітничо-селянській державі, щоб цілком побудувати соціалізм. Робітничо-селянський уряд, комуністична партія даватимуть колгоспам щораз більше машин. Ці машини полегшать працю колгоспників, землю оброблятиметься краще й вона даватиме добрий урожай; буде багато хліба і в колгоспників і в усієї держави.

Робітники на заводах роблять усі ці складні, такі потрібні для колгоспної справи, машини, будують авіацію, танки, щоб оборонятися від ворогів країну Рад.

Любі діти, це краще життя в цілковитому своєму розквіті, в усій своїй могутності досягається насамперед цілком вам. Ось чому вам тепер і треба краще вчитися. Бути добрими трактористами, знати мотори, знати машини, бути добрими комбайнерами, бути добрими рахівниками, механіками, слюсарями, токарями, інженерами, агрономами, ветеринарами й т. д. Такі освічені, грамотні кадри потрібні і фабрикам, і нашим велетням-заводам, потрібні і колгоспам. Ви повинні опанувати всі ці знання, щоб справа будівництва соціалізму пішла вперед ще швидшими кроками.

Діти! Адже ви не знаєте, ви не знали, коли капіталісти, поміщики володіли всім. У ка-

піталістів, у банкірів, у поміщиків, у царя, царських міністрів для себе було всього багато, всього зайвина. Ви ще не жили тоді, коли бідняк-селянин мав маленький клаток землі копирсаючи вдень і вночі цю землю, жив голодно. Голод гнав його з землі до поміщика, на роботу до міста — до фабриканта, заводчика, банкіра, найматися, продавати свою працю. А таких же робітників та бідняків-селян ще повний світ, крім нашої країни — країни Рад. Ви не знаєте, як гнали капіталісти з фабрик робітників, і ті роками ходили без роботи, а сім'ї їхні голодували.

Ви знаєте тільки наше спільне, державне, соціалістичне, колгоспне, що належить усім трудящим. Ось що особливо цінне, ось що особливо важливе, ось що є запорука розквіту справи Леніна, Сталіна, яка перемогла, справа більшовицької партії, справи робітників і трудящих селян. За цю справу піонери Харківщини й наші гості, що приїхали до нас на зліт з Англії й Північного Кавказу — будьте готові!

Побажаємо нашим гостям — англійським піонерам, дітям англійських робітників і трудящих селян — домогтися того самого, чого домоглися ми з вами.

Хай живе справа Леніна - Сталіна, справа більшовицької партії!

Хай живуть діти великої Радянської країни — ударники — будівники соціалізму, охоронці священної державної та колгоспної власності!

Хай живуть комсомольці та піонери цілого світу!

Хай живе ВКП(б).

ОРГАНІЗАЦІЙНО ЗМІЦНІЛИ ЗАГІН — КРАЩИЙ ПОДАРУНОК ДО ЮБІЛЕЮ

У жовтні поточного року відбудуться 15-ті роковини Ленінського Комуністичного Союзу Молоді.

Ленінський комсомол, що не має відмінної лінії від лінії партії, що йде разом з партією і під її проводом, що віддано бореться за соціалізм, добився величезних успіхів у своїй роботі, віддаючи всі сили й енергію на допомогу партії в її боротьбі за соціалізм. І в цій практичній боротьбі, зростає, міцніє і виховувався комсомол, ставши справжнім і гідним помічником нашої партії.

Успіхи й перемоги ленінського комсомолу — це результат більшовицьких перемог ленінської генеральної лінії партії, результат забезпечення від партії, її Центрального комітету на чолі з тов. Сталіним, безпосереднього керівництва комсомолом.

15 років існування комсомолу — це 15 років упертої, самовідданої боротьби за соціалізм. На фронтах громадянської війни, у відновленні народного господарства, в боротьбі за першу соціалістичну п'ятирічку на заводах, фабриках, шахтах, у жорстокій класовій боротьбі за більшовицькі колгоспи, в вузах, школах, на культурному фронті — скрізь і всюди комсомол уперто бився, б'ється й буде битися за генеральну лінію партії.

Ми пишаємося з того, що прапорах нашого союзу заслужено виблискують два ордени, нагадують про велику честь бути членом ленінського комсомолу.

15-річчя ВЛКСМ і 16-річчя в лаві Жовтневої революції Радянський союз і його невід'ємна частина — Україна — зустрічають останнім роком труднощів, нечувані піднесення промисловості, сільського господарства, поліпшення матеріального добробуту робітників і колгоспників.

Комсомол Радянського Союзу зустрічає своє 15-річчя піднесенням активності творчих сил комсомолу, робітничої й колгоспної молоді, зміцненням бойової товстості, підвищенням класової чистоти, підвищенням класової чистоти на всіх ділянках нашого будівництва.

На відзнаку 15-річчя ВЛКСМ Центральний комітет комсомолу України скликає 1 листопада всесоюзний зліт кращих із кращих ударників комсомольців, робітничої й колгоспної молоді. Цей зліт повинен стати результатом настирливості і впертості роботи комсомолу, кращою молоді нашого часу. — кількісного й якісного виконання планів на всіх ділянках нашого соціалістичного будівництва, в тому числі і найвідповідальнішій ділянці нашої роботи — вихованні третього покоління.

Ленінський комсомол, що відповідає перед партією за роботу серед дітей, приходить до свого століття з великими досягненнями у комуністичному вихованні молодого покоління.

6.000.000 дітей Радянського Союзу, яких об'єднав комсомол у лави піонерорганізації, активно борються за опанування знань, за справжню ленінську політехнічну школу. Шириться творча ініціатива і самодіяльність мільйонних мас дітей. І вже зі шкільного віку вони беруть активну участь у соціалістичному будівництві, загартовуючись у боротьбі з класовим ворогом.

Проте, робота серед дітей нашої країни багато відстає від загального розвитку нашої країни. Ми маємо ряд серйозних недоліків у роботі серед дітей.

От чому серед завдань, які визначив ЦК ЛКСМУ в своїй відозві в зв'язку зі скликанням до 15-річчя ВЛКСМ всеукраїнського з'їзду, сказано:

«Давайте ліквідуємо наші хиби в керівництві роботою серед дітей. Зустріньмо 15-річчя і перший зліт зразковою роботою серед нашої зміни.

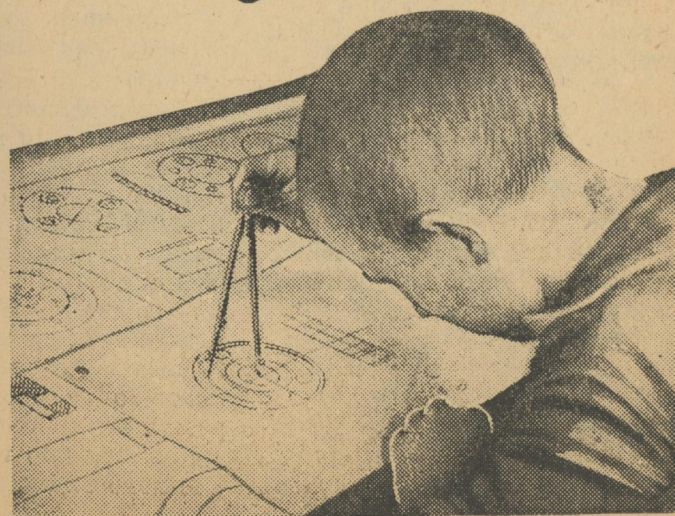
Обкоми, райкоми, осередки й завкоми — поставте справу так, щоб до 15-річчя не було жодного піонерзагону без міцного, перевіреного вожатого.

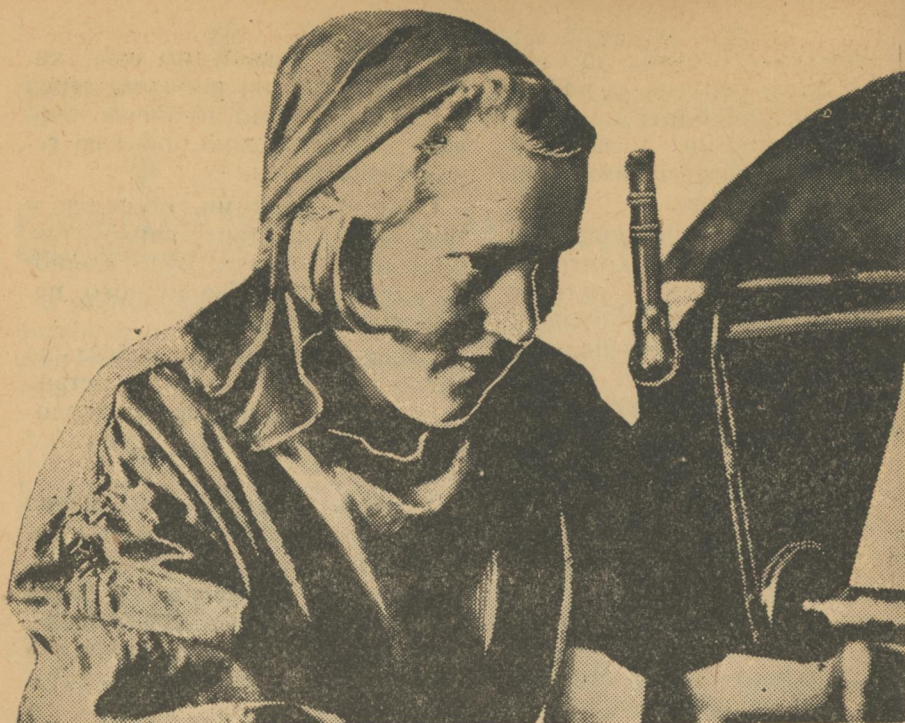
...Право послати найбільше число делегатів на зліт дістане та організація, яка по-зразковому поставить роботу серед дітей».

Завоювати це право — справа честі кожної комсомольської організації.

Нечуване піклування й увага від усієї партії, від ЦК КП(б)У, ЦК ЛКСМУ і нашого любимого парторга Павла Петровича Постишева дають усі можливості «поставити роботу з дітьми так, щоб це було першою більшовицькою гордістю».

Не можна далі терпіти такого стану, коли загони без вожатих, коли комсомольський осередок

не знає, що робиться в його загоні.

Хіба не переконливий для кожного з нас досвід залучення юних піонерів до охорони врожаю. Хіба не ясно, що там, де комсомольський осередок зрозумів силу піонерської організації, там, де вміло організована була робота серед дітей, — вони подали велику конкретну допомогу в боротьбі за охорону соціалістичного врожаю. Піонери поширили свій кругозор, піднесли свою класову самосвідомість, навчилися пізнавати й боротися проти класового ворога.

Перші дні навчання в школі ще раз підтвердили, що там, де комсомольський осередок своєчасно подбав про виділення вожатого, зайнявся не загальними

розмовами про якість навчання, а такими «дрібницями», як краще, сніданки, вішалка, чорні зошити, олівці, взуття тощо, там нормально з перших же днів іде навчання, там піонери передовики — організатори всього життя.

Рішуче вдарити по конкретних винуватцях, що ігнорують рішення ЦК ВКП(б) про піонерів, повинні кожному по-більшовицькому займатися піонерами, очисити їх повсякденною увагою, допомогою і конкретним керівництвом — найважливіше завдання готування до 15-річчя ВЛКСМ, повсякденне завдання кожного комсомольського осередку.

Розмови про те, що нібито немає кого виділити вожатими —

не тримують ніякої критики. З такими розмовами треба раз на раз завжди покінчити. Нема й не може бути такого осередку, який не виділив би вожатого до свого загону.

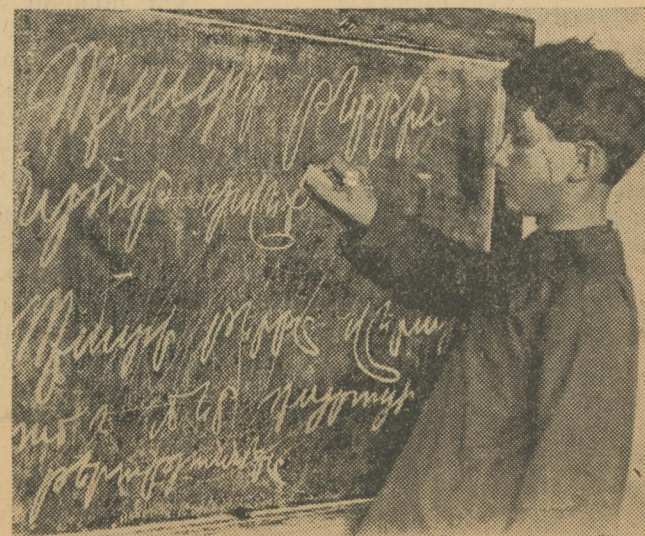
Кращих із кращих, перевірених комсомольців треба кинути на роботу вожатими. Оголошений огляд-конкурс на кращого вожатого повинен показати, який з них осередок, кожен вожатий виконує доручене партією важливе завдання виховання дітей.

Виховати собі гідну зміну — справа не легка. Вона вимагає, щоб кожен секретар комітету, кожен секретар осередку не обмежувався тільки виділенням вожатого, а сам бував у загоні, в школі, групі, ланці, говорив би з комсомольськими піонерами, вчителями, допомагав би і давав поради в їх практичній роботі. А замість цього часто деякі «горе-керівники» обмежуються формальним виділенням вожатих, передурочуючи їм усю роботу. Таке став-

лення вони виправдовують переобтяженням «важливішою» роботою, надмірною зайнятістю і т. ін.

Але хіба може бути щось переконливіше для комсомольського керівника якого завгодно масштабу, для першого — ліпшого секретаря комсомольського комітету й осередку, ніж більшовицький зразок тов. Постишева, який знаходить можливість серед напруженої роботи повсякденно приділяти стільки уваги піонерам.

Яскравим зразком комсомольського піклування про свою зміну може служити секретар ЦК ЛКСМУ тов. Андреев — чутливе ставлення до піонерів, особисті розмови з дітьми, керівниками, відвідування дитячих установ, шкіл, піонерзагонів, зборів, зльотів, конференцій, постійне піклування про них — от яскравий зразок більшовицького керівництва.

Так треба побудувати керівництво піонерорганізацією згори донизу і тільки тоді ми піонерський рух підніmemo на вищу ступінь.

Поряд з цим треба підвищити відповідальність вожатого за роботу в загоні.

Вожатий — центральна фігура в керівництві загonom.

Хороший вожатий — хороший загін. Там, де погано працює вожатий — там поганий загін. Від вожатого вимагається вміння залучити на допомогу в керівництві загonom потрібних людей (учитель, майстер, технік, лікар, інженер та ін.), своєчасно й уміло організувати піонерів і дітей на здійснення завдань, що стоять перед ними.

Особливу увагу кожен вожатий повинен тепер звернути на організаційне зміцнення свого загону. Не може бути такого стану, щоб загін не був розбитий на ланки, щоб не було ланкових і щоб ланки не працювали.

Весь загоновий організм і його складові частини (ланки, рада загону, гуртки) повинні чітко працювати.

Максимум уваги слід звернути на роботу ради — своєрідного штабу загону. Рада повинна стати справжньою школою для ланкових, для всього активу загону. Після роботи ради загону ланковий повинен ясно собі уявляти — як він повинен організувати чергову роботу своєї ланки.

Правильна організація всього середзагонового життя і роботи, зразкова дисципліна, повне

застосування зовнішніх атрибутів (краватка, салют, ланкові загонові прапори і т. ін.) — одні із найважливіших завдань піонерорганізації на даному етапі.

Завдання кожного піонер-бітника, вожатого, комсомольця в зв'язку з 15-річчям ВЛКСМ, зв'язку з 16 роковинами Жовневої революції — міцнити виховну роботу серед піонерів і школярів. На традиціях нашої славної більшовицької партії і ленинського комсомолу, на зразок їхньої героїчної боротьби ми повинні вчити піонерів, як треба ховати з себе справжніх комуністів. Тому до роботи з піонерами, для проведення розмов, допомогу вожатому треба залучити старих більшовиків, старих комсомольців, червонопрапорців, колишніх партизанів, героїв громадянської війни — живих учасників завоювання Жовтня, будівництва соціалізму.

Піонери й школярі, в свою чергу, готуючись до 15-річчя ВЛКСМ і до першого всеукраїнського зльоту молодих ударників, повинні битися за краще навчання, за опанування основних наук. Не повинно бути жодного школяра, жодної групи, жодного школяра, жодного піонера, який не вступили б у соціалістичне змагання за якість навчання.

Кожен загін повинен добити посилки на перший всеукраїнський зліт своїх кращих ударників, кращих із кращих піонерів, які готують себе до великої честі.

Д. Журавський

15-ТИРІЧНИЙ ЮБІЛЕЙ ВЛКСМ — У ПІОНЕРЗАГОНІ

Настає 15-річчя ВЛКСМ і перед кожним комсомольським осередком, піонерським вожатим постає завдання в якійсь малювничій формі відбити цей знаменний юбілей серед піонерів та серед усіх дітей.

Адже дні юбілею мають відкласти в глибинах думок кожного піонера й школяра світлий шлейф, що його пройшов помічник більшовицької партії — ленинський комсомол.

15-річчя — повинно наблизити весь комсомольський осередок та кожного комсомольця до дітей, послужити їм, щоб більшому зміцненню зв'язків між комсомолом та юними піонерами. Треба, щоб дитина — кожен піонер, школяр почував би цей кожний крок, що його безпосередній керівник — ленинський комсомол.

Передача дітям більшовицьких традицій, ознайомлення зі славетним шляхом, що його пройшов ленинський комсомол, — найважливіше у відзначенні юбілею ВЛКСМ у піонерській організації.

Але вся суть виконання цього важливішого завдання в тому, щоб передати традиції зміни не перетворити на пудне, схоластичне вивчення історії по книжках.

Треба обирати живі, малювничі форми, якими б можна було зацікавити дітей.

Треба залучати до загону старих комсомольців, учасників громадянської війни. Хай прийдуть до дітей розкажуть про окремі героїчні епізоди боротьби комсомольської організації.

Кращий засіб ознайомити піонерів з участю комсомолу на окремих етапах соціалістичного будівництва — коли до загону прийдуть учасники наших будівель, комсомольці - активісти, що виявили себе в непримиренній боротьбі з класо-

Готують плакати до 15-тиріччя комсомолу

вим ворогом в утворенні більшовицьких колгоспів.

Адже такі можливості є скрізь — на кожному виробництві, в кожному селі.

Для ознайомлення піонерів та школярів з історією ВЛКСМ можна також порадити використати таку форму, як «книжкова мандрівка в історію комсомолу».

Це такий спосіб, коли учасникам мандрівки дається завдання з художньої, довідкової та іншої літератури вичитувати найцікавіші й мальовничіші моменти з життя й боротьби комсомолу.

Треба завчасно оголошувати набір мандрівників, домагаючись охоплення цією мандрівкою якомога більше учасників. Мандрівка має відбуватися 2-3 декади.

Для висвітлення перебігу мандрівки треба організувати в школі «куток мандрівників». Тут мають бути списки учасників, рекомендована література, «пригоди» окремих мандрівників.

Для допомоги в проведенні мандрівки, треба залучити бібліотекаря та спеціально прикріпити вожатого або вчителя.

Порядком перебігу «мандрівки» треба організовувати зустрічі окремих груп «мандрівників». На цих зустрічах провадиться обмін досвідом, читання найцікавіших місць про комсомол з художньої літератури.

Мандрівка має завершитися зльотом усіх учасників, який треба перетворити на великий літературний вечір про комсомол.

На відзнаку юбілею має відбутися всеукраїнський піонерський збір (спеціальний збір кожного піонерзагону).

На збір треба запросити старих комсомольців, кадрових робітників, старих колгоспників.

Зміст збору, приміром, такий: оповідання комсомольців, робітників, ознайомлення піонерів з історією парт-

ійного й комсомольського осередку: він готує завдання, які в нього переданого виробництва, колгоспу.

На зборі треба розповісти про ініціативи піонерського загону — теперішніх комсомольців і комуністів.

Дуже добра буде, якщо цим збором буде покладено початок червоного шита, в який вписуватимуться колективи. Або карта та інші приладдя десь ністи, комсомольці — робітники уваляється без догляду, пошкоджене і галузей виробництва й громадської в цей же час учні навчаються без навчальних приладь. У цій справі піонери можуть і повинні допомогти вчителю та завідувачеві школи. Треба, щоб на цьому виховувалося в дітях розуміння соціалістичного ставлення до громадської власності.

До піонерського збору треба читати по ланках комсомольські пісні, різні при, речівки тощо.

В один із днів святкування юбілею має відбутися вечір трьох поколінь.

До цього вечора треба приготувати інсценізований звіт-рапорт про роботу піонерського загону, відбиваючи життя загону на різних етапах.

Дні юбілею комсомольської організації треба провести піднесення усієї навчальної роботи школи.

Треба, щоб кожен піонер, кожний учень зрозумів, що найкращий подарунок комсомолу днів його юбілею буде — краще опанування знаннями, підсилення дисципліни й порядку в школі.

У цій справі треба ставити перед школярами конкретні й зрозумілі завдання.

Приміром, можна оголосити про за чистий і охайний зошит. Утворити навколо цього громадську думку учнів, педагогів, шкільних організацій.

Під час юбілею можна оголосити піонерське заощадження шкільного часу. Треба, щоб кожен 45-хвилинний урок підлягав суворому контролю. Навколо цього треба змобілізувати думку школярів так, щоб вони «бойкоували» кожного школяра, який робить прогули або спізнюється.

Говорячи про піонерське заощадження часу, треба зайнятися впорядкуванням роботи учня дома (коли-

ренки до цього тощо).

З ініціативи піонерського загону треба провести в школі похід за охорону шкільного майна та навчальних при-

ладь. Бо в нас ще дуже багато випадків, коли псується партія, дошки, табики, а карта та інші приладдя десь ністи, комсомольці — робітники уваляється без догляду, пошкоджене і галузей виробництва й громадської в цей же час учні навчаються без навчальних приладь. У цій справі піонери можуть і повинні допомогти вчителю та завідувачеві школи. Треба, щоб на цьому виховувалося в дітях розуміння соціалістичного ставлення до громадської власності.

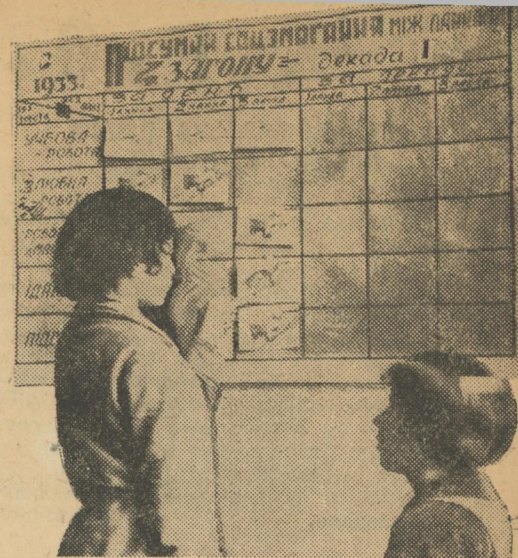
Треба використати всі абсолютні заходи, щоб не було відсталих у шкільному навчанні.

З тих, що не встигають, організуйте гуртки, перед якими треба ставити завдання: на відзнаку 15-річчя щоб не було відсталих. Адже саме тепер можна запобігти аругоріччю.

Днів 15-річчя ВЛКСМ треба перевіряти, як насправді соціалістичне змагання служить підсиленням якості навчання.

Треба перевірити соцдоговори з тим, щоб вони на ділі зобов'язували кожного школяра щодня виконувати завдання, щодня підвищувати свою успішність, щодня допомагати відсталім. Жодного піонера, учня не може залишитись поза соціалістичним змаганням. Кращих учнів, справжніх ударників навчання треба відзначувати. Про них має знати вся школа, їх повинні знати батьки на виробництві, в колгоспі. Ударників навчання треба оточити увагою, пошаною та піклуванням цілої школи.

З ініціативи піонерів Донбасу, ЦБ ДКО оголосило всеукраїнський призов ударників навчання ім. 15-річчя ВЛКСМ. Цей призов має охопити кожну школу, кожну шкільну групу. Тре-

Вище прапор соцзмагання!
До юбілею комсомолу придемо з добрим
показниками в навчанні!

ба розгорнути масовий ударницький рух серед піонерів та школярів.

Днів 15-річчя кожна школа має провести огляд соціалістичного змагання й ударництва в школі. Треба провести преміювання кращих ударників. Дуже добре буде, якщо це преміювання організує шефське підприємство, колгосп.

**

П'ятнадцять бойових років пройшов ленінський комсомол.

Перетворімо славу річницю комсомолу на посилення класово-пролетарського виховання дітей, на те, щоб зміна знала традиції партії й комсомолу, на краще засвоєння дітьми основ наук, на виховання з піонерів письменної, культурної зміни.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ШКОЛА ПІОНЕР-РОБІТНИКІВ.

20 жовтня в м. Куп'янському (Харківщина) починає працювати черговий набір республіканської школи працівників комдиттреху ЦБ ДКО ЦК ЛКСМУ, що готуватиме голів сільських райбюр ДКО. До школи приймаються піонерробітники, комсомольці — члени партії за розверсткою ЦК ЛКСМУ, а також по особистих заявках товаришів, що відповідають вимогам та бажають кваліфікуватися на піонерроботі.

Термін навчання — 3 місяці. Всі курсанти забезпечуються стипендією, харчуванням, гуртожитком та навчальним приладдям.

САНАТОРІЙ ДЛЯ ВОЖАТИХ УЗИМКУ.

Щоб охопити більше число піонерробітників санаторним лікуванням, ЦБ ДКО ЦК ЛКСМУ ухвалило роботу ялтинського (Крим) санаторія піонерробітників проводити цілий рік. Бюро ДКО запропоновано надіслати до санаторія в рахунок наданих їм місць на самперед вожатих-ударників (з виробництва та колгоспів), що працюють у піонерзагонах за навантагою, не одержуючи заробітної плати.

ВОЄННО-ФІЗКУЛЬТУРНА СТАНЦІЯ.

За постановою ЦБ ДКО, всеукраїнська воєнно-фізкультурна станція для дітей з Києва переводиться до Харкова. Станція має організовувати зразкову воєнно-фізкультурну роботу серед дітей та на досвіді цього розробляти методичні матеріали для всієї України.

Директором станції призначено проф. Бляха, його заступником — тов. Долгопопова.

МУЗИЧНА ДИТЯЧА СТУДІЯ НА ХТЗ.

На харківському тракторному заводі організовано зразкову дитячу музичну студію та дитячу бібліотеку. На організацію цієї роботи в четвертому кварталі за державним бюджетом виділено 20.000 грнб.

БІБЛІОТЕЧКИ ПІОНЕРАМ ПРИКОРДОННЯ.

ЦБ ДКО ЦК ЛКСМУ відправило Вінницької області 300 дитячих бібліотек для піонерзагонів прикордонних районів. Бібліотеки вкомплектовані піонерлітературою та белетристикою.

До 15-річчя ВЛКСМ та Жовтневих ювілей випущено велику кількість ваток, значків, барабанів, сурм, споряддя тощо. Придбати це можна в усіх крамницях т-ва «Динамо» за тівку.

ВИПУСК ТЕХ- ПРОПАГАНДИСТІВ.

Закінчили свою роботу всеукраїнські курси працівників дитячих технічних станцій, що їх організувала ЦДТС. Курсанти протягом двох місяців поряд з теоретичним навчанням провадили практичну роботу в майстернях Центральної дитячої технічної станції. З жовтня випускники виїхали в райони для організації технічних станцій.

КУРСИ ВОЖАТИХ НА «СЕРПІ Й МОЛОТІ».

Центральне бюро ДКО, науково-дослідний інститут комдиттреху, разом з заводськими організаціями заводу «Серп і Молот» (Харків), організують заводі зразкові курси піонервожатих. 40 чол. Курсанти працюватимуть спеціальною програмою, опрацьованою інститутом КДР.

КУЛЬТВАГОН ЦБ ДКО.

У другий маршрут виїхав культвагон ЦБ ДКО ім. тов. Постишева. Вагон має добре устатковану агро-технічну студию, кіно-пересувку, виставку дитячих іграшок.

У вагоні працює виїзна редакція «Змін». Ві спеціальною друкарнею видає листівки в кожному місці перебування вагону.

За вересень та жовтень вагон обслуговуватиме такі залізничні точки: Микитівка, Іловайське, шахта Американі, Штерівка, Дебальцеве, Сватове.

КОНКУРС ім 15-тиріччя ВЛКСМ

на кращого вожатого піонерського загону

Хвала Секретаріату ЦК ЛКСМУ від 27-IX-33 року

1

Схвалити пропозицію редакції газети «Комсомолец України» та журналу «Дитячий рух» про організацію конкурсу на кращого вожатого піонерзагону.

2

Наслідком конкурсу провести в січні 1934 року конференцію 150 піонервожатих загонів та навчальну екскурсію премійованих 150 учасників Харків — Москва — Ленінград.

В рахунок «150» включити 30 чол. секретарів КСМ осередків та 20 платних вожатих, що найкраще керують роботою в піонерзагонах і організували допомогу вожатим-виробникам.

3

Доручити ЦБ ДКО — тов. Фурману, редакції «Комсомолец України» — тов. Вавілову, редакції журналу «Дитячий рух» — тов. Вайншенкеру, разом з НКУ та ВУК'ом Робос, опрацювати порядок проведення конкурсу.

Секретар ЦК ЛКСМУ — С. АНДРЕЄВ

ВОЖАТІ ЗАГОНІВ, СТАВАЮТЬ ЛАВ УЧАСНИКІВ КОНКУРСУ!

Вожатий вирішує долю піонерського загону. Саме від нього насамперед залежить, як піонерський загін здійснює постанови партії та комсомолу.

Щоб виявити кращі зразки роботи піонервожатих — показати обличчя й досвід роботи тих комсомольців, які ударну роботу на заводі, в шахті, на колгоспних ланах по-більшовицькому сполучають з вихованням молодого покоління.

Щоб показати тих, для кого робота в піонерзагоні стала першою більшовицькою гордістю, ще більше оточити вожатого загону увагою, піклуванням та повсякденною допомогою всього комсомольського осередку, ЦК ВЛКСМ ухвалив на відзнаку 15-РІЧЧЯ ВЛКСМ ПРОВЕСТИ ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ КОНКУРС НА КРАЩОГО ВОЖАТОГО ПІОНЕРЗАГОНУ.

В наслідок конкурсу кращих із найкращих вожатих піонерзагонів у числі 150 чоловік буде викликано до Харкова НА ВСЕУКРАЇНСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

Для всіх учасників конференції буде влаштована ПОКАЗОВО-НАВЧАЛЬНА ЕКСКУРСІЯ: ХАРКІВ—МОСКВА—ЛЕНІНГРАД.

Цей конкурс має сколихнути всю масу вожатих, керівників дитячого комуністичного руху на підвищення якості всієї піонерської роботи.

Конкурс має показати обличчя керівника загону — вожатого, всі сторони його життя, навчання й умови роботи.

Всеукраїнський конкурс, виявляючи сотні кращих вожатих, що віддано працюють у галузі комуністичного виховання дітей, має перетворитися на масовий обмін досвідом зразків піонерської роботи. І в цей же час конкурс повинен виявити хиби в керівництві загонами, хиби в роботі вожатого з дітьми.

Всеукраїнським конкурсом ми маємо досягти переламу в ставленні комсомольського осередку до роботи з піонерами. Зокрема ми повинні кардинально змінити ставлення до вожатого, до комсомольця, що працює з дітьми. Збільшити інтерес самого вожатого до підвищення своєї кваліфікації.

Треба, щоб секретар комсомольського осередку вважав за свій першочерговий обов'язок цікавитися повсякденним життям у піонерському загоні. Треба

щоб діти знали осередку, щоб вони звикли до нього зводячи про свої потреби.

Тимто Центральний ВЛКСМ, оголошуючи конкурс-огляд роботи вожатих, включає до нього й СЕКРЕТАРІВ ОСЕРЕДКОВОГО КОМСОМЛУ.

— БУТИ В ЧИСЛІ ПРАВИННО СТАТИ ПРАГНЕННЯМ КОЖНОГО, КОЖНОГО СЕКРЕТАРЯ КОМСОМЛЬСЬКОГО ОСЕРЕДКУ. РОЗГОРТАЙТЕ РОБОТУ В ЗАГОНІ, ДАВАЙТЕ ЗАЯВКИ НА ВАШУ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ!

Для участі в конкурсі такі показники:

ДЛЯ ВОЖАТИХ ПІОНЕРСЬКОГО ОСЕРЕДКУ

1. ЯК ДОМІГСЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ РОБОТИ ПІОНЕРСЬКОГО ОСЕРЕДКУ В ШКОЛІ:

- а) організаційна робота загону, ланки. Застосування зовнішніх апор, галстук, салют);
- б) якість навчання;
- в) зразковість всієї маси дітей і робота в підвищенні всіх школярів;
- г) робота загону боротьба за дисципліну та порядок;
- д) участь піонерів у громадській роботі;
- е) культобслуговування дітей та школярів;
- є) спортивно-фізкультурна та оздоровлення піонерів і школярів.

2. ЯК ОРГАНІЗУЄ ВОЖАТИЙ СВОЮ РОБОТУ З ДІТЬМИ:

- а) планування роботи загону, ланками, гуртками;
- б) керівництво роботою з дітьми;
- в) робота з активом;
- г) розвиток творчості дітей.

3. ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВОЖАТОГО.

- а) участь у заочній системі навчання;
- б) участь у роботі семінарів, педагогічних рад;
- в) самоосвіта (читання літератури, газет, журналів).

Для платного вожатого (звільненого від виробництва), крім цих вимог додається таке: як платний вожатий створює умови, допомагає в роботі комсомольцеві, що працює з дітьми порядком КСМ навантаження.

ДЛЯ СЕКРЕТАРІВ КСМ ОСЕРЕДКІВ

Робота секретарів КСМ осередків, що братимуть участь у конкурсі, вимірюватиметься такими показниками:

1. Як залучено цілий комсомольський осередок до участі в роботі загону, школи.

2. Як КСМ осередок виконує ухвали ЦК ВКП(б) та VII всесоюзної конференції ВЛКСМ про роботу піонерорганізації.

3. Як КСМ осередок створює вожатому потрібні умови для роботи.

4. Безпосередня участь секретаря осередку в роботі піонерської організації (відвідування загону, розмови з дітьми, організація окремих заходів. Залучення до роботи загону інженерів, техніків, робітників, колгоспників).

ПОРЯДОК УЧАСТІ В КОНКУРСІ:

Кожен вожатий та секретар КСМ осередку, що хоче взяти участь у всеукраїнському конкурсі, бере на себе конкретні зобов'язання щодо покращення роботи свого піонерського загону і надсилає до редакції журналу „Дитячий рух“ заявку-зобов'язання, вказуючи свою точну адресу. Після цього кожен учасник конкурсу одержить анкету і докладні умови участі в конкурсі.

Всі матеріали надсилайте на таку адресу: ХАРКІВ, ПАЛАЦ ПРАЦІ, 2 ПІД'ІЗД, КВ. 52, РЕДАКЦІЇ „ДИТЯЧИЙ РУХ“.

ЗА НОВЕ ПІДНЕСЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ ДІТЕЙ

Масова художня самодіяльність дітей, що є одним із міцних важелів комуністичного виховання, зростає щодень. Про це свідчать тисячі листів до дитячих газет і журналів, гуртки юних любителів музики, скульптури, літератури, техніки, що виникають у школах і загонах, десятки раціоналізаторських пропозицій, винаходів, що їх подають хлоп'ята.

І це зрозуміло. Наші діти зростають в обстанові величезного соціалістичного будівництва, що захоплює найвіддаленіші закутки нашого неосяжного Радянського Союзу. Вони вчаться й виховуються в нашій радянській школі, в бойових загонах нашої дитячої комуністичної організації, вони зростають у родинних героїв соціалістичного будівництва. Наші успіхи і труднощі, будні і свята наших великих перемог відбиваються в їхніх піснях, іграх, малюнках, листах, альбомах, літературних творах і різноманітних формах технічної творчості. Кипучу самодіяльність дітей не можна вкласти у вузькі рамки і випадати в кабінетах бюрократичні форми. Її треба виявляти, вирощувати і безупинно знаходити з усією педагогічною чутливістю.

Наші вожаті й педагоги дуже часто й багато говорять про плани роботи, про поєднання роботи загону, про виховання активу, про соціалістичне змагання між загонами, групами, ланками, але вони так само часто забувають про те, що актив виховується на життєвій, цікавій самодіяльній роботі, що плани треба складати на серйозному облікові інтересів хлоп'ят, що без ці-

кавої роботи, яка захоплює, запалює хлоп'ят, соціалістичне змагання може перетворитися на парадну й трафаретну писанину. І разом з тим кожний вожатий і педагог повинен пам'ятати, що, зважаючи на потреби хлоп'ят при складанні планів, треба бути ще реєстратором інтересів, що виникають стихійно, а організатором нових, потрібних нам потреб і інтересів.

ОТОЧИТИ ПІКЛУВАННЯМ ЮНІ ТАЛАНТИ.

Днів святкування 16 роковин Жовтня проводиться всеукраїнська Олімпіада дитячої художньої самодіяльності. Олімпіада повинна стати козосальним стимулом для нечуваного піднесення всіх видів дитячої художньої самодіяльності, для зміцнення культурно-масової роботи в загонах і школах для виявлення видатних талановитих дітей і організаторів культурно-масової роботи.

Олімпіада — це бойова перевірка роботи шкіл, піонер-загонів і всіх державних та громадських організацій, по реалізації рішень ЦК ВКП(б) про піонерський рух.

Олімпіада повинна відкрити дітям двері у театр, оперу, на концерт, художні галереї. Громадськість повинна всебічно сприяти піонерським загонам у проведенні походу за здачу норм на значок «Мистецтво пролетарським дітям».

Кожен дитячий гурток художньої самодіяльності, кожен юний музикант, скульптор, художник, поет повинні бути оточені увагою й піклуванням громадськості.

Олімпіада повинна дати міцний поштовх до піднесення художнього виховання дітей на таку височіль, яка відповідає б грандіозності соціалістичного будівництва в нашій країні.

ОЛІМПІАДА В ШКОЛІ

Основною ланкою в усій системі художнього виховання дітей є школа. Як же школі організувати готування до всеукраїнської Олімпіади?

Передусім треба створити організуючий центр — штаб для проведення огляду дитячої художньої самодіяльності.

Штаб опрацьовує план усієї роботи разом з адміністрацією школи, з батьківським комітетом і підприємством або колгоспом, накреслює заходи для зміцнення художньої самодіяльності, домагається полегдження музичних інструментів і приладь, придбан-

ня нових, виділення коштів на роботу дитячих художніх гуртків.

Штаб з перших же днів роботи повинен розгорнути широку популяризацію завдань Олімпіади і серед дітей і серед батьків — робітників та колгоспників. Треба опрацювати це питання на піонерських та шкільних зборах, на батьківських зборах, на заводі, в колгоспі. Треба записати й розвісити гасла, випустити стінгазету, організувати куточки Олімпіади, виступити з конкретними вимогами до поліпшення всієї постави художньої роботи.

Треба в період готування до Олімпіади розгорнути широку роботу в справі художнього обслуговування дітей. Організувати колективне відвідування театрів і кіно з докладним обговоренням баченого. Організувати в школі ряд масових художніх вечорів.

Вечори можуть бути найрізноманітніші:

Струнний дитячий оркестр (Вовча на Харківщині)

Духовий оркестр 80 школи ФЗС (Харк. Тракторний завод)

Вечір музики. До цього вечора треба залучити хлоп'ят, батьків, педагогів, що добре грають на піаніно, на скрипку, балалайку, гармошку, тощо. Там, де є можливість, особливо в містах, краще залучати бригади дитячих музичних студій, студентів музтехнікумів, музінститутів, а також професіоналів — акторів, музик. Треба на вечорі розказати хлоп'ятам про значення музичного виховання, про композиторів — класиків і сучасних, про їхнє життя й творчість.

Якщо такий концерт у школі організувати не можна, бо бракує сил, то треба використати радіо або патефон. Патефони останнім часом дуже поширилися в Радянському Союзі і кожній школі не важко буде придбати патефон для організації вечора.

Вечір художньої книжки і художнього читання. Цей вечір можна організувати за керівництвом викладача літератури, бібліотекаря. Треба викери-

стати кращі твори сучасних письменників і класиків, відібрати уривки з творів і вірші для художнього розповідання й читання. Цей вечір можуть цілком підготувати самі хлоп'ята.

Можна організувати вечір театралізації самодіяльності з запрошенням бригади ТЮГу, дорослого театрального гуртка або своїми силами.

Багато вожатих дуже погано знають своїх піонерів і мало цікавляться їхніми повсякденними потребами. Завдання олімпіади не тільки піднести якість роботи самодіяльних гуртків, але й залучити до художньої самодіяльності всіх одишків, що мають дома картини, що організовують радіо-концерти, що вчаться грати на всяких музичних інструментах. Конкурси на кращого музиканта, кращого співака, на кращого карикатуриста, художника, масова консультація з усіх питань художньої самодіяльності, агітвиступи-п'ятихвилинки, куль-

походи до театру, кіно, на концерти, до художніх галерей, конкурси на кращий літературно-художній альбом, оповідання, вірш — все це повинно ввійти в програму готування загону й школи до олімпіади.

НОРМИ НА ЗНАЧОК. «МИСТЕЦТВО ПРОЛЕТАРСЬКИМ ДІТЯМ»

Здавання норм на значок «Мистецтво пролетарським дітям» — це перший крок до масового ознайомлення дітей з усіма видами мистецтва. Всі піонери, школярі нашої країни повинні знати кращі зразки літератури, музики й образотворчого мистецтва. Вони повинні дістати елементарні відомості про театр, оперу, про картини славних художників, твори кращих письменників, драматургів, композиторів, скульпторів.

Для того, щоб здати норми на значок «Мистецтво пролетарським дітям», діти повинні читати кращі книги, відвідувати театри, концерти, художні галереї, слухати розмови про те чи ті твори музичної, образотворчої й літературної творчості. А для цього школа й піонерорганізація з допомогою всієї громадськості повинні організувати культпоходи, ранки, вечори, літературні суди, консультації.

Часу залишилося небагато. Треба вже зараз готувати дітей до здачі норм. Кожен день треба використати для попереднього ознайомлення дітей з усіма видами мистецтва, використовуючи тут усі місцеві умови й можливості.

РЕЙДИ ГРОМАДСЬКОЇ ДОПОМОГИ ХУДОЖНЬОМУ ВИХОВАННЮ ДІТЕЙ.

Наші вожаті часто скаржаться на те, що не мають громадської допомоги. Громадська допомога повинна

бути організована з ініціативи самого вожатого. Щоб залучити громадськість, треба заздалегідь накреслити конкретні вимоги і лакази, за здійснення яких треба боротися всіма засобами.

Штаб всеукраїнської олімпіади впускає спеціальні вимоги, щоб подати їх окремим організаціям, театрам, осередкам, добровільних товариств, спеціалістам, батькам і педагогам. Навколо цих вимог треба буде створити громадську думку, організовуючи виступи в місцевій пресі, на батьківських і професійних зборах, вечорах, мітингах тощо.

В дні всеукраїнської олімпіади увагу всіх державних установ і громадських організацій слід скерувати на створення умов для нового міцного піднесення дитячої художньої самодіяльності.

Комсомолові належить почесна роль — організація олімпіади. Вожаті піонерських загонів і педагоги повинні показати зразки організаторської й виховної майстерності.

Пасивні скарги на цілий ряд труднощів і «об'єктивних причин» треба перетворити на активну більшовицьку боротьбу за виконання рішень ЦК ВКП(б). Ми повинні битися за існування кожного самодіяльного гуртка в школі й піонерському загоні. Ми повинні боротися за створення умов для зростання кожного піонера й школяра.

На 16 роковинах Жовтня, в дні всеукраїнської олімпіади продемонструймо нашій партії загопи вдатних, талановитих людей, майбутніх пролетарських Бетховенів, Рембрантів, Шекспірів! Покажімо і талановитих вихователів, вожатих — керівників комуністичного виховання зміни!

До роботи!

Линуть чудові звуки...

«Потят до музики ми відчуті змалку. Але коли б ми зростали не в щасливій радянській країні, про наші здібності певно б забули.

Ми глибоко цінуємо турботи уряду про нас...»

Це так писали до всіх піонерів та школярів учні дитячої групи московської консерваторії.

Вони закликали дітей трудящих:

«... вивчати музику. Вчитися грати на різних інструментах, прилучитися до музичного життя, розуміти й поважати серйозну музику, слухати її».

Цей заклик почула й дівчора Українка. Бо й справді: в жодній країні світу немає таких умов для розвитку мистецтва, які створює комуністична партія в країні Рад.

Коли б зібрати всіх юних музик Харкова—і піаністів, і скрипаків, і віолончелістів, і балалаєчників, і гармоністів—який би вийшов грандіозний оркестр!

Проте, ще більше є невиявлених талантів.

Загляньмо на околиці. Десятки шкіл, повних життєрадісної дівчорки, де кожен має нахил до мистецтва. Але ми мало робимо, щоб спрямувати здоровий потяг дітей до опанування скрипки, пензля, мандоліни.

Одна з кращих шкіл Харкова—57 ФЗО ім. К. Маркса, що багато в чому показує хороший приклад боротьби за якість навчання. Проте, занедбали тут справу художнього виховання, зокрема розвитку самодіяльного мистецтва.

У загальношкільному хорі знеособлюють найздібніших співаків, не працюють з окремими учнями-співаками, обмежуються тим, що «кожен тягне мелодію й випускає слова».

Три роки співає Оля Сидоренко цьому хорі. Вся школа знає, що Оля має чудовий голос, знає це й батько. Бо ж щодня, приходячи з заводу, чує, як наспівує його тринадцятилітній дечка. І ніхто не допоможе Олі розвивати її хист.

Це ж можна сказати й про Шуру Вороніну—піонерку, ученицю 6 групи. Я хотіла б виступати окремо, соло, як кажуть. Але в час у школі таких виступів не буває. А співає Шура з 6 років.

Може б з Олександра Близнюка був уже хороший балалаєчник, коли за шість років перебування в школі ним зацікавився піонервожата, учитель.

Близнюк любить балалайку над усі інструменти. Він уже опанував цифрову систему гри і батько—комуніст завжди чуло ставиться до цього здорозного потягу дитини до музики. А ось у школі лише тепер починають створювати струнний оркестр.

Був у 57 школі керівником музичного виховання Іван Михайлович Мацегора.

Ілько Левіант добре грає на скрипці.

— З Іваном Михайловичем нам було цікаво працювати,—говорять діти. Але т. Мацегора вже намає в школі, занепадала й робота хору. Не краще стоїть справа з юними митцями в 68 школі на Основі.

Піонервожата тов. Тхорик недавно працює в школі і за перший місяць вона ще не виявила жодної обдарованої дитини. Дещо починають робити вистівники, але серйозної роботи, щоб допомогти розвитку мистецтва серед дітей—немає.

Коли розчинити двері 26 школи і вийти на вулицю, в очі випадає вигляд:

ДІТЯЧА МУЗИЧНА СТУДІЯ ОСНОВ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ.

Буквально напроти школи міститься студія.

Чудові звуки линуть з вікон невеликого будинка робітничої околиці. Тут десятки дітей опановують техніку музики, вчать грати складні твори класиків музики.

На жаль, з сусідньої 26 школи в цій студії майже ніхто не вчиться.

А звуки роялів так і закликають до студії.

І тут та ж причина—26 школа не турбується, щоб виховати з учнів майбутніх піаністів, скрипаків, співців.

Все це обвинувачує піонервожатих, комсомольців-учителів—всіх педагогів, які занедбали справу художнього виховання, не відкрили дверей мистецтва широким масам дітей.

Напередодні олімпіад самодіяльного мистецтва—школи, піонерзагони (а вожаки й педагоги передусім) повинні заходитися коло виявлення все нових і нових талановитих дітей, художників, поетів, музик, співаків.

Допомогти дітям стати на шлях опанування висот мистецтва—один із першорядних обов'язків.

Олександр Близнюк любить балалайку над усі інструменти.

Загляньте сюди, ви побачите юних обдарованих людей, що народилися і зростають в часи соціалістичного будівництва. Там, де дорослі (батьки, педагоги, вожаки) відчували прагнення дітей, спрямували в потрібне річище енергію школярів і школярок, там вирастають сотні обдарованих митців.

Сьогодні поговоримо про дітей—музик.

РОЗПОВІДАЄ КЕРІВНИК КЛАСУ ФОРТЕПІАНО

У згаданій уже основ'янській дитячій студії Олександра Євгенівна Ястремська—керівник класу фортепіано—розкаже про кращих учнів.

— Тамару Іваненкову я вчу вже кілька років. З перших днів я помітила, що з Тамари виросте хороша талановита піаністка. Тамара має прекрасний слух, а б сказала «внутрішнє почуття».

Коли б ви послушали, як вона грає «Поетичну картину» Гріга чи «Варі-

Лєся Якимчук з 57-ої школи хороше співає й потребує підтримки в цій справі

адії» Бетховена, ви б переконалися в цьому.

Якщо ви були у травні на Харківських олімпіадах, ви, мабуть, щиро плескали **Жені Ткаченко**, коли вона разом із **Шер** виконувала в чотири руки «Слов'янський танок» Даргомизького.

Знайте ж, що **Женя** вже 5-й рік учить у цій основ'янській студії.

Марії Єщенковій тепер 9 років. Вона «найстарший» музикант серед наймолодших музикантів — з 5 років вона сіла за рояль.

Коли говорити мовою вчительки т. Ястремської, **Марія** має:

абсолютний слух,

вміння швидко захоплювати мело-

дію, прекрасну техніку гри.

Єщенкова — повинна зрости талановитою піаністкою і незабаром вона гратиме ще складніші музичні твори і гратиме їх ще краще, ніж вона грає тепер «Бабочку» **Лєвальє** та «Птичку» **Грига**.

Школам, що ми їх обвинуватили в занедбанні дитячих талантів, слід було б поводитись у **36 харківської зразкової школи**.

Тут утворено шкільну музичну студію.

Вже понад 80 чоловіків навчається різних галузей музики.

Не обмежуючи короткими годинами, відведеними на музичне виховання, школа широко розгорнула роботу з дітьми-музикантами. Слухання опер, обговорення змісту музики, розмови про композиторів — усе це не менш цікаво й важливо за академічні уроки.

Щось менше за половину всіх учнів студії мають власні інструменти. Але всі вчать — хто користується з шкільних роялів, хто з товаришів, хто в сусідів — і всі ретельно улагоджують музичну культуру.

Не дарма ж у школі так часто відбуваються концерти, вечори, не дарма ж усі свята в школі обслуговують «своїх» музикантів і співаків.

А **Стелла Крупеніна**, дев'ятилітня дівчинка, допомагає вчителю на уроках слухання музики. **Стелла** чудово грає на роялі. Вона обдарована, здібна дівчина.

Незабаром школа матиме хороших скрипаків. Бо вже тепер утворюється спеціальний клас скрипки в дитячій шкільній студії.

Досвід 36 школи мають запозичити інші школи. Нічого складного чи неможливого в цьому немає. Діти лише заходяться колом цієї важливої справи. Всі умови до цього є.

Г. Гольдберг

МАТЕРІАЛИ ДО ХУДОЖНЬОГО ЧИТАННЯ

ДЛЯ ЖОВТЕНЯТ.

ТЕРТУС. На кращу роботу. Мол. більш. 1932, ст. 20.

Як зматилися дві сільські школи.
Н. ЗАБІЛА. Паперевий змії. Мол. більш. 1933.

Хлопчик мріяв полетіти на своєму паперовому змії. Не пощастило йому полетіти, але змії вийшов на славу і запалив хлопчика бажанням у майбутньому вчитись на авіатора.

БАРТО. Звездочки в лесу. М. Гв. 1933, ст. 53, ц. 85 к.

Одна із найкращих книжок про бандюрге, давніше життя жовтеньського колективу в таборі.

СТУЧИНСЬКА. Крила Рад. Мол. більш. 1931.

Героїчний переліт радянського літака «Крылья Советов».

С. МАРШАК. Война с Днепром. Мол. гв. 1931.

Віршована книжка **Маршака** — одного із кращих письменників для молодшого віку — художньо відображає боротьбу людини з природою під час будівництва соціалістичного велетня — Дніпрогеса.

УЛЯНОВА. Дитинство та шкільні роки Ільїча. Мол. більш. 1931.

І. КОВТУН. Товариш і товаришок.

Як хлопчик у громадянську війну допоміг пораненому червоноармійцеві.

ПРОКОФ'ЄВ. Непорушна грань. Мол. більш. 1932.

Епізод із життя радянських прикордонників.

УЙД. Не сказала. ДВУ. 1930, ст. 14.

Як не згущались жандарми з дівчинкою — не сказала вона, де переходить її татко — італійський революціонер.

ВСРОБИОВА. Рот фронт. М. Гв. 1932.

Прекрасне віршове оповідання побудоване на факті з газети. На запитання анкети вчителів учні німецької школи відповіли, що вони голосуватимуть не за фашистів, а за комуністів.

А. ГОЛОВКО. Червона хустина.

Громадянська війна. Як дівчина, сама не бажаючи цього, зрадила червоноармійця.

РУЩЕВ. Дев'ятеро загинуло. М. Б. 1931, ц. 20 к.

Героїчний епізод з боротьби комсомольців, що працювали в білому підпіллі.

К. ПАУСТОВСЬКИЙ. Кара-Ада. М. Гв. 1932, ст. 53, ц. 45.

Уривок з відомого твору «Кара-Бу-газ» (Громадянська війна).

В. ВИННИЧЕНКО. Федько халамидник. Мол. більш. 1932.

Маріон. Малюнки революційні. Мол. більш. 1930.

Оповідання про жахливий терор, знущання та смертну кару дітей у Польщі.

М. ГОРЬКИЙ. Сказки об Италии. Гиз.

СЕРЕБРЯКОВА. Рикша. М. Гв. 1932.

ГЕРШЕНЗОН. Гора Ленни. 1932.

Оповідання яскраво відображає ставлення «цивілізованих» буржуа англичан до пригноблених ними індусів.

ДЛЯ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ТА СТАРШОГО ВІКУ.

(З деяких книжок, напр. **Стеблицький** — «Школа на тундрі» доведеться читати уривки, окремі глави).

Р.В.С. (як хлопчик урятував пораненого командира Черв. армії від бандитів).

Четвертий блиндаж (як діти дізналися про те, що таке «блиндаж»).

СТЕБНИЦЬКИЙ. Школа на тундрі. М. Гв. 1932, ст. 150.

Впертою роботою вчителя в далекій тундрі організується радянська школа, що бореться з забобонами та виховує на далекій окраїні Союзу нову людину.

КОЖЕВНИКОВ. Зымрын и Даджик. М. Гв. 1931 ст. 31, ц. 15.

Уривок з «Тансык» — великого художнього твору про Турксіб.

Рассказы о победах (збірка) М. Гв. 1932, ст. 87, ц. 3 р. 25

Ряд оповідань та віршів про допомоги на фронтах громадянської війни та соціалістичного будівництва, про пролетарську дитину капіталістичної країни.

ВСУПЕРЕЧ фашистським б ан да

Німецькі піонери в підпіллі

Німецькі націонал-соціалісти (фашисти) похвалялися, що вони з корінним вирвуть «червону заразу» в дитячому середовищі (тобто знищать німецьку піонерську організацію).

Тепер у Німеччині фашистська диктатура, державна влада в руках фашистів. Що дали ці «блязі на троні», як влучно висловилися на адресу німецьких фашистів більшовицька «Правда» — масам голодних дітей безробітних?

Фашисти «подарували» дітям трудящих: нагай у школі, примусову фашизацію й мілітаризацію, розгин усіх революційних організацій, погіршення економічного стану і нечуване своєю жорстокістю політичне пригноблення. Понад 25 піонерів і 220 комсомольців застрелено на вулицях робітничих районів фашистськими бандитами з штурмових загонів. Вони застрелені на вулицях, тобто з-за рогу, а скільки ще загинуло у фашистських казармах, у казармах «штурм-абтайлментів» (фашистських воєнізованих загонів).

Проте, калерекір усьому живе й боється німецька компартія, німецький комсомол і німецька піонерська спілка. Загнані в глибоку підпілля, терплячи на кожному кроці білий терор, комуністичні організації невтомно борються проти фашизму.

Дамо слово одному з сотень німецьких вожатих піонерів, який у своєму листі описує, що роблять піонери Німеччини в підпіллі.

«З того часу, — пише в листі 1-IV—1933 р. вожатий Е. Б... *)» у Німеччині панує фашистська диктатура, стан дітей трудящих різко погіршився. Фізичні кари в школах, об'язкова шкільна молитва, введення предмету «закон божий» — от «подарунки» фашистського уряду дітям.

У школах «святкують» численні націоналістичні свята й майже кожного тижня діти примушені брати участь цих святках.

Харчування стає чимраз гірше. Єдиною нашою їжею був сухий хліб з маргарином. Тепер ціна на маргарин піднялась і доводиться їсти самий сухий хліб, і то не завжди.

В усіх великих містах Німеччини недавно відбулися дитячі демонстрації протесту. У Галлі і Кеннерні діти влаштували шкільні страйки.

Фашисти жорстоко розправляються з дітьми трудящих. Багатьох хлоп'ят вивозять невідомо куди, багатьох, навіть піонерів, арештовують у школі, в вулиці, вдома. Таких випадків дуже багато було в робітничому районі Берліну — Нойкельні.

10 березня в м. Ганновері фашисти відкрили ураганний вогонь на дитячій демонстрації. Троїх піонерів було вбито і чотирьох поранено.

Проте, все це не злякало піонерів. Загони зкинули гасло: «Кожен піонер, працєю крейдою!».

Це значить, що хлоп'ята набирають крейди і на стінках будинків, на паркані, у школі малюють серп і молот, пишуть гасла проти фашистів.

*) Ми не можемо назвати його справжнім прізвищем, бо це небезпечно для його життя.

За час панування фашизму в Німеччині (понад півроку) в країні відбулося понад двадцять шкільних страйків. З досвіду шкільних страйків можна бачити, що мало не половину цих страйків організувала піонерська організація, з другу половину — рух безробітних.

Вимоги страйкуючих школярів зводилися до того, щоб їм видавали сніданки в школі, одяг і взуття. Здебільшого пощастило добитися виконання цих вимог. В окремих випадках школярам — дітям безробітних і бідних батьків щастило одержати так само безплатно молоко і хліб (бутерброди).

У шкільній страйковій боротьбі в округах Галле і Бремені було встановлено тісний зв'язок піонерських організацій із комітетами безробітних.

У Бремені в шкільному страйку брали участь 600 дітей, при чому учні однієї школи страйкували майже на сто відсотків.

В окремих економічних боях робітничого класу піонерські організації останнім часом не виступали самостійно. Проте вони провели цілий ряд демонстрацій і виступів з вимогою відкрити закладені запаси і склади харчо-

Демонстрація американських школярів на плакаті: «Ми вимагаємо безплатних сніданків» (Малюнок з амер. журналу «Нью-Патріот»)

вих запасів. Неорганізовані діти, частково за участю піонерів, відігравали певну роль в цій боротьбі за економічні інтереси пролетаріату. Після демонстрації в Галле вони добилися внадачі безплатного палива на рудні Альєна. Там діти самі одержували й привозили на ручних і дитячих візках паливо для батьків.

Були так само демонстрації перед ратушею, де безробітні й діти домоглися підвищення допомоги безробітним.

У Берліні була демонстрація 200 дітей перед міською ратушею. Ця демонстрація справила велике враження.

Деякі нестійкі німецькі комсомольці вважають, що піонерська робота тепер не дуже важлива, бо діти за наявних умов не можуть легально працювати. Це зовсім неправильно політично і дуже шкідливо практично.

Поперше — не можна віддавати пролетарських дітей націонал-соціалістам (фашистам), а подруге — діти робітників уже самі розбили цей пегідний опортуністичний аргумент бойовими прикладами боротьби проти фашистського уряду.

От деякі конкретні приклади антифашистської діяльності німецьких піонерів.

У школі ім. К. Маркса в Берліні діти робітників разом з піонерами дістали чорно-біло-червоний прапорець і облили його чорнилом.

В інших школах, де дітей примушують співати фашистських пісень, вони співали замість слів «коричневі батальйони» *) — «червоні батальйони».

З різних районів Німеччини повідомляють, що діти, замість німецького

*) «Коричневі батальйони» — за кольором формених, коричневих сорочок фашистів-штурмовиків.

Піонер Понаровський — кращий ударник навчання харківської німецької школи

гімну «Німеччина, Німеччина над усе...», співають «Інтернаціонал», або зовсім нічого не співають.

У Бреславлі один піонер на майдані проголосив: «Геть фашистський уряд!». Його затримала допоміжна поліція. Слідом за цим, юрба дітей попрямувала до поліції, де вимагала й добила таки його звільнення.

Коли націонал-соціалісти (фашисти) роздавали робітникам листівки, то діти виривали у них з рук ці листівки й знищували їх. Тут почалася палка дискусія серед робітників, яка призвела до сутички між робітниками й поліцією. Під час цієї сутички один із допоміжної поліції був убитий.

Так борються німецькі піонери...

Зрозуміло, що з переходом у підпілля, німецька піонерська організа-

ція, не маючи досвіду боротьби в легальних умовах, утратила частину своїх членів. Було проведено переведення всієї організації за системою так званих «п'ятірок». Ясно, що в умовах фашистського терору піонери не можуть збиратися великими групами — це дуже небезпечно. Поліція швидко може настати на слід таких загонів. Тому піонери працюють в розриваних ланках — п'ятірками. Чому піонери однієї п'ятірки не знають піонерів другої, сусідньої п'ятірки. Лише вожаки п'ятірок знають одне одного. Важкі тижні перебування в підпіллі. Тепер на досвіді кращих п'ятірок будуватиметься робота всієї організації.

Боротьба проти фашизму для німецьких піонерів визначає передусім розгортання масової боротьби проти заходів фашизму в народній школі.

З призначенням фашиста Руста міністра «культури й віри» і з призначенням націонал-соціалістів (фашистів) в усіх галузях цього відомства, в шкільній і культурній галузях помічається надзвичайна активність щодо фашизації й милітаризації дітей. Уже є розпорядження, яке врантає вчителів особливий захист за застосування фізичної кари.

Друге розпорядження стосується воєнного навчання дітей.

Усі підручники народної школи. Німеччини вже змінені в багатьох для фашистів напрямів. Релігія, милітаризм, ненависть до визвольної боротьби пролетаріату, цитування націоналістичного будівництва СРСР вилучено з цих «підручників» перший план...

У таких умовах нечуваного політичного пригноблення, кривавого білого терору бореться за проводом КСМН славний загін міжнародного диткомруху — піонерська організація Німеччини.

Мігуель (Еспанія)

МІЦНІЮТЬ ПІОНЕРСЬКІ ШЕРЕГИ

Піонерський рух в Еспанії — дуже молодий. Всього лише півтора-два роки тому комсомол Еспанії розпочав практичну роботу по революційному вихованню дітей трудящих та організації піонерських груп.

В часи монархії комсомол Еспанії працював у підпіллі і не мав сил для організації піонерських груп. Після

**СВІТОВА
ПІОНЕРІЯ**

фото - монтаж

повалення короля Альфонса, після буржуазно - демократичної революції, комсомол вийшов з підпілля. Проте й тепер доводиться працювати в умовах найжорстокіших переслідувань від уряду «республіканської» Еспанії. Перші успіхи еспанської комсомолії на дитячому фронті полягають у тому, що створені піонерські групи, які безперервно зростають своїм числом, беруть активну участь у боротьбі робітничого класу проти еспанських капіталістів, поміщиків і проти занепокоєного ворога трудящих — церкви.

У грудні 1932 року в Еспанії нараховувалося щось із дві тисячі піонерів. На 1 липня за неповними даними в 12 областях країни уже нараховується понад 2.875 піонерів, крім організованих дітей, охоплених комсомольським впливом у спортивних клубах і при масових революційних організаціях пролетаріату. Крім піонерських організацій цих 12 областей Еспанії, окремі піонерські групи є і в інших областях держави. Центральне бюро дитячої комуністичної Еспанії з ними не має ще зв'язку. За останні місяці організовано багато нових піонерських загонів у школах. Наприклад, у Біскайді створено 6 нових шкільних загонів, устолиці Еспанії — Мадриді 4 шкільні загони, у Севільї (велике торговельне місто Еспанії) — 3 загони і т. д.

іонери є в усьому світі. На прапорі на-
пис: «Завжди готові!» (Малюнок з амери-
канського журналу «Нью-Пайонір»)

Серед дітей трудящих Іспанії зро-
стає революційний спортивний рух,
скерований проти буржуазного спорту
для дітей. Піонерська організація ши-
роко сприяє утворенню революційних
дитячих спортивних клубів і залучає
до них широкі маси дітей.

Іспанські піонери, не вважаючи на
молодість своєї організації, уже встиг-
ли показати себе в класовій боротьбі.
На окремих фабриках Гренади, під
час страйку молоді, страйкували й
діти, що виставили ряд своїх конкрет-
них вимог до підприємців. Піонери бе-
руть участь і в боротьбі сільсько-гос-
подарських робітників на плантаціях,
у фруктових садах і на поміщицьких
полях. У тій таки Гренаді, що ста-
виться своїми великими фруктовими
садами, недавно хазяїн несправедливо
збільшив сторожа. Діти, бачачи це,
організували демонстрацію до міського
самоврядування, і в результаті їхнього
настирливого домагання сторожа
поновили на роботі. У Пальмі, під час
загального страйку, робітники порту,
які були відрізані від міських робітни-
ків, працювали й далі. Комуністична

партія випустила особливий маніфест
до портових робітників. Було дуже
важко розповсюджувати цей маніфест
у порту, бо порт охороняли посилені
ми батальйонами жандармів. Піонери
вирішили допомогти партії... Вони про-
рвалися крізь засідки та ланцюги жа-
ндармів і роздали серед робітників без-
ліч листівок з маніфестом. Жандарми
переслідували піонерів. Вони організу-
вали на них справжнє полювання.
Жандарми вбили одного піонера... Ли-
стівки були розповсюджені. Піонери
вишкривали довіря партії, уміло вико-
нали доручене їм завдання.

У місті Баракольді щільна адміні-
страція звільнила вчителів - револю-
ціонерів. Піонери виставили на пога-
всю округу. Вони випустили екстремні
номер щільної газети. Скликали дитячі
збори. Організували мітинг серед
дорослої людності, на якому розповсю-
дили багато листівок. Стан був дуже
серйозний. Незаконність звільнення
вчителів була очевидна. Влада зляка-
лася активності дітей та дорослої лю-
дності і пішла на поступки... Вчителі
залишили на попередній роботі.

У Мадриді на одній з головних ву-
лиць, на великому будинку, що нале-
жить монархістам, висів королівський
прапор. Піонери зірвали цей прапор і
серед великої юрби порвали його на
шматки...

Уперше в багатьох містах Іспанії
у першотравневій демонстрації, особ-
ливо в провінціях Астурії, Андалузії
брали участь організовані дитячі коло-
ни зі своїми прапорами, лозунгами,
плакатами.

Буржуазія мстить іспанським піоне-
рам. Зразу ж після виходу першого
номеру піонерської газети «Алерта» (у
перекладі з іспанської мови означає
«Сигнал»), поліція конфіскувала весь
тираж, заарештувала редактора і пе-
ресліджує інших товаришів, що брали
участь у випуску «Алерти».

Д. Красюк

Н А Ш ЗВ'ЯЗОК

Ще в грудні 1931 р. вперше зібра-
лися хлоп'ята сталінської ФЗД № 2
на збори гуртка юних модриців. Спо-
чатку в цьому гуртку проводили тіль-
ки розмови, нуднувало було. Та по-
ступово робота розгорталася, захо-
чуючи до участі більше й більше ді-
тей. І вже 1932 року всі хлоп'ята 2
ФЗД були членами МОД'у.

Минулого року до керівництва гур-
тка прийшов активний есперантист—
член сталінського міськбюро ДКО Ві-
ктор Копейкін. Всією ж інтернаціональ-
ною роботою в школі керував актив-
ний інтернаціоналіст, голова інтерна-
ціонального сектора учком—піонер
Борис Левін.

Інтернаціональний актив з 9 чоло-
віка—кращі піонери, ударники на-
вчання—по-ударному почали вивчати
міжнародну мову есперанто. І вже те-
пер ці хлоп'ята добре опанували курс
есперанто.

Есперанто допомогло хлоп'ятам ви-
вчати чужі мови, зокрема німецьку.
Всі есперантисти з німецької мови ма-
ють оцінку «добре».

Всі піонери акуратно вносять ін-
тернаціональний п'ятачок. Щомісяця
ФЗД № 2 надсилає до фонду інтерна-
ціональної допомоги закордонним ді-
тям 30—35 ярб.

За допомогою мови есперанто нала-
годжено тісний зв'язок з дітьми тру-
дящих закордону.

Хлоп'ята тримають листовий зв'я-
зок з 23 державами. Їхні листи про-
никли до фашистської Німеччини,
Франції, Англії, навіть до Австралії,
Нової Зеландії, в Марокко, Канаду,
Аргентину дійшли листи цих хлоп'ят.

Крім листів із закордону, піонери
та школярі 2 ФЗД одержують від за-
кордонних піонерів газети, журнали,
плакати, книжки, листівки, фотогра-
фії. Навіть 43 різні значки одержали
хлоп'ята з закордону.

Листування охоплено всіх школя-
рів. Найкраще листується загін ім.
17 МОД'у. Але найбільше хлоп'ята
надсилають колективні листи. Листи
спочатку читають на загальних збо-
рах, уміщують у стінгазетах. Колек-
тивне листування дає хороші на-
слідки.

При школі організовано хороший ін-
тернаціональний куток, де концентру-
ється весь матеріал, що надходить із
закордону.

У цьому куточку хлоп'ята знаходять
усе, що їх цікавить із закордонного
життя. Тут виставка закордонних ли-
стів з фотографіями. Тут же й пере-
клад цінніших листів. На дошці «За-
кордон» наклеєно фотографії про
останні закордонні події, тут же й
статті з закордонних газет та журна-
лів, телеграфні повідомлення. Поряд—
дошки наших досягнень—«СССР на
стройке».

Кожен тут помічає карту, де стрі-
лки показують ті країни, з якими ли-
стуються хлоп'ята. Інтернаціональний
куток добре оформлено і тому то він
приваблює всіх хлоп'ят.

Хлоп'ята провели цікавий досвід
складення революційного договору між
загоном 12 МДТ та загоном «Спарта-
кус» з Бібріхе (Німеччина).

Піонери загону ім. 12 МДТ викли-
кавши спартаківців, зобов'язалися під-
нести якість навчання, допомагати від-
сталим, домогтися доброї дисципліни,
зробити загін кращим у школі.

Після 1-го травня, з ініціативи 6
гр. «А», провели хлоп'ята інтернаці-
ональний конгрес. Цікаво було бачи-
ти, коли закордонні «делегати»
розповідали про своє життя.

БОЙ - СКАУТИ

Є багато різних буржуазних дитячих організацій. Зовні вони мають різні знаки, відмінну форму, але в принципі вони мають одну і ту саму мету — буржуазне виховання. Найважливішими буржуазними дитячими організаціями є: бой - скаутські, соціал - демократичні, фашистські, релігійні й нейтральні.

Зупинимося трохи докладніше на діяльності скаутських дитячих організацій.

Скаутський рух тепер існує в 44 капіталістичних країнах і охоплює щось із 1.900.000 хлопчиків і 1 мільйон дівчат. Сучасна політична обстановка, світова економічна криза, швидкий темп політики мас молоді і дітей якнайяскравіше викрили імперіалістичний характер антипролетарського бой-скаутського руху.

Розвиток скаутської організації цілком підтверджує, що ця шовіністична, фашистська, явно мілітаристична організація готує, на вимогу буржуазії, маси дітей і підлітків, в тому числі і пролетарських шарів людності, до нової війни проти СРСР.

Лідери міжнародного скаутизму заперечують мілітаристичний характер цієї організації. Вони кажуть: «Скаутський рух — це гра», «Скаутський рух стоїть поза політикою, далеко від усяких партійних і релігійних дискусій», «Скаутський рух лише розвиває хлопчиків фізично і духовно», «скаутський рух — величезне досягнення сучасної цивілізації», і т. д. і т. інш.

Прикриваючись твердженнями про непричетність скаутів до політичної боротьби і зводячи роль скаутської організації до виховної, спортивної, буржуазія пробує цим самим лише прислати класову шкідливість пролетарських дітей і батьків до викриття справжніх намірів скаутизму.

Ліга націй давно оцінила роль скаутського руху, як надійного прикриття для всяких мілітаристичних комбінацій. Цікаво і дуже корисно простежити, що саме Ліга націй говорить про скаутський рух і що він являє собою насправді.

Генеральний секретар Ліги націй Еріх Дреммонд у вітанні міжнародному скаутському зльстові писав:

«Через скаутський рух молодь цілого світу внесе в кожну націю дух добродітності і братства між людьми, що буде єдиною міцною основою миру».

Отже, на словах скаутський рух мов би «за мир», насправді ж скаутський рух — чисто мілітаристичний. Проте, буржуазії невигідно це визнавати, і тому, вона охоче пускає фразу про «миролюбну роль» скаутської організації.

Активну підготовку скаутів до війни, їхню роль у минулій імперіалістичній війні і інтервенції проти СРСР легко довести численними прикладами. Надто важливо тепер, у момент чергової розробки в Женеві (точніше назвати «комедію розробки») і війни в Китаї та в Південній Америці, викрити перед трудящими цілого світу копійчаний революційний характер скаутської організації.

Передусім слід відзначити, що більшість основних скаутських керівників — офіцери-мілітаристи. Англійський скаутський журнал наводить цікаві дані про склад толового керівника скаутського руху Великобританії. Генеральна рада скаутів Великобританії складається з 21 військового: (3 полковники, 2 генерал - лейтенанти, 2 майори, 2 генерал-майори, 4 бригадні генерали, 2 капітани, 2 польові маршали, 1 адмірал і віще - адмірالی) і 28 представників буржуазії, буржуазної інтелігенції, церкви й аристократії. Своім складом генеральна рада цілком заслуговує назву «відділу генерального штабу британської армії». Слід додати, що не тільки в Великобританії, але й в інших країнах воєнна зграя відіграє вирішальну роль у керівництві «миролюбною скаутською організацією».

Офіцери генерального штабу — керівники скаутських організацій — у розпорядженні «оборонців міжнародного права» — справді цікаве видовище!

Яка була роль скаутів в імперіалістичній війні 1914—1918 р.р.?

Усі легенди про братерство скаутського світу, про прагнення скаутів до миру — розтрощені. Скаути держав, що воювали, вступили за наказом буржуазії

війні зі зброєю в руках один проти одного. Скаути провели велику роботу для війни.

Протягом 24 годин після оголошення війни всі скаути в усіх кінцях ПАСП були мобілізовані. Організація передала всі свої ресурси на службу урядові під гаслом: «Допоможемо виграти війну». Скаути влаштували величезні демонстрації навчених і організованих для воєнної служби хлопчиків. Скаути продали 2.250.977 облігацій воєнної позики, «позики свободи» — на 147.876.962 долари, всенних марок — на 53.043.698 доларів. Вони подали велику допомогу в розповсюдженні 30 мільйонів книжок з патріотичної воєнної літератури.

Бельгійських скаутів під час війни використовувалося як воєнних шпигунів. Про це, з великим пафосом, недавно писав журнал «Скаут Бельгії», що відзначив значення скаутизму під час війни.

«Скаутизм не вмер під час війни, — повідомляє журнал «Скаут Бельгії», — На фронті скаути потрешку зустрічалися і тримали між собою зв'язок. В окопів Бельгії життя було не легке; під загрозою окупації продовжували своє існування, не зважаючи ні на що, кілька скаутських загонів у той час, як деяке число керівників служили в товариствах «Слово солдата», «Вільна Бельгія». Вони організували перехід добровільців через кордон і зробили ще багато інших патріотичних справ. Священний факел не загрожував тим, що погасне. Всі ми — з одної і з другої сторони кордону поклялися, що будемо готові до дня повернення у звільнену країну»...

Німецькі, австрійські, угорські підфіндери (ні самі скаути) брали активну участь у імперіалістичній війні.

«Коли почалася війна 1914 року, — пише Габона Ісван, *) — то вже в серпні обидві угорські скаутські асоціації об'єднали свої сили й утворили добровільний корпус воєнних санітарів. Вони подавали першу допомогу солдатам у шпиталях і втішали душі поранених патріотичними чоловіколюбними розмовами»...

Габона Ісван описав далеко не все... Він заважав, що значна частина скаутів, особливо патрульних начальників, брали активну участь в імперіалістичній війні, як солдати волонтери...

*) Габона Ісван — один із керівників скаутизму в Угорщині. Цитата взята з еспанського видання «Джемборі» № 3 за 1921 р.

Нема потреби більше доводити, що «миролюбні» скаути «противники» війни, «доглядати» міжнародного миру брали активну участь в імперіалістичній війні і не менш активно готуються до нової війни.

Скаути так само виступали 1918-1930 р. р. за напад капіталістів на радянську Росію. Особливо цим відзначалися польські скаути. Керівник польського скаутського руху Пшикорський 1932 р. (журнал «Джемборі», Лондон, № 1), пише, що 1920 року під час антирадянської війни Польщі «майже всі старші групи пішли від нас, щоб добровільцями вступити до національної армії. Вони пішли боротися за свою батьківщину, якій знов загрожувала небезпека втратити недавно завойовану землю і розділити свою територію. Ми не будемо докладно зупинятися на славі участі наших скаутів у цій війні. Ми обмежимося відзначенням, що 1920 року в кульмінаційний період війни, із 40.000 нашої організації 6.000 були на активній воєнній службі, а 15.000 у резерві або в базі... Ми не були присутні на зльоті (джемборі) 1920 року, польська делегація не могла приїхати на цей зльот, вважаючи на стан на фронті, де ми воювали з більшовиками...»

Цілком арозуміло, чому під час громадянської війни на території Росії скаути дуже активно допомагали білогвардійцям. Самарські дівчата — скаути прокрадалися степами й лісами з метою шпівонажу. Вони діставали відомості про розташування та сили частин Червоної армії і передавали все це в контррозвідку армії Колчака.

У списках про скаутів Півдня Росії білогвардійці — емігрант Козловський розповідає в журналі «Розвідач - уніоніст» (№ 1, 1922 р., Париж):

«Велика частина керівників скаутів перебувала на території генерала Денікіна (тобто вони втекли з РСФРР), і тому Південь Росії зробився центром російського скаутизму. Уряд Денікіна розумів усю важливість корисної роботи скаутів, а тому в усіх війнятих місцях підтримував їхні загони. Вони служили батьківщині: працювали в шпиталях, на продовольчих пунктах, на перевозі кореспонденції, виконували накази служб і в важкі моменти самі охороняли важливі будівлі, телеграфи, телефони, пошту, банки»...

На півночі Росії, в Архангельську, на Кубані, в тилу у Врангеля, в мещовицькій Грузії, — словом скрізь, де під час інтервенції громадянської війни не

було радянської влади, — та сама картина, що й на Півдні Росії при Денікіні.

За останні роки скаутські загони в усіх буржуазних країнах порводять посилену «спеціалізацію» в своїй роботі. Створено «спеціальні» загони «морських», «поштових», «кавалерійських» і інших скаутів. Що означає така «спеціалізація»? Вона означає, що буржуазія вимагає, щоб скаути, поряд з загальним фізичним розвитком, так само підготовлялися в різних галузях воєнної справи (зв'язок, кавалерія, розвідка, служба в воєнному флоті і т. ін.).

Таке виділення окремих типів скаутських загонів зовсім не випадкове, як не випадкова і організація масових воєнних демонстрацій скаутів.

От які «мирні» заповнення і слова скаутів і от які їхні одверто воєнні готування.

Скаути виступають не тільки в ролі мілітаристичної організації буржуазії, вони так само виконують вимоги буржуазії і на трудовому фронті. Скаути комплектують під час страйків загони страйколомів.

На початку серпня 1933 р. скаутські організації капіталістичних країн улаштували свій четвертий міжнародний зліт — джемборі. Цей зліт відбувся в містечку Гсддолло за 17 миль від Булапешту, столиці Угорщини, де розкинутий величезний табір на 20.000 скаутів.

Скаутські джемборі — не що інше, як мілітаристичний парад, огляд результатів імперіалістичного виховання дітей, новий масовий агітаційний захід для реклами міжнародного скаутизму, що його зірка згасає.

Вінитель угорських комуністів і революційних робітників, кривавий фашист

і диктатор Угорщини адмірал Нікола Хорті дав для скаутів чудові парадні Гсддолло, що були раніше резиденцією угорських королів. Буржуазія не пожалує коштів, щоб підтримати блиск і золоту для своїх дитячих організацій.

Про те, що відбувалося в таборі, краще можна судити з того, хто організував табір. Фашистські вожді, генерали, єпископи, банкіри, капіталісти, от, організатори прибуткового заводу, що зветься джемборі. Начальником табору був граф Бауло Телекі, колишній прем'єр — міністр Угорщини...

Мілітаристичний характер джемборі видно з організації так званого «летючого табору». У цьому «летючому таборі» скаути літали на аеропланах, спеціальних апаратах, планерах і т. д., тут вони влаштовували виставку моделей літаків.

Реклама про джемборі з особливою гордістю повідомляла, що в таборі виле застосування матиме радіо. Зокрема щоденно радіом пересилали церкві ні служби.

Паради, змагання на звання «чемпіонів», екскурсії, релігійні служби, тання на аеропланах і на додаток розпуздана дематогічна контрреволюційна пропаганда — от що було на скаутському зльоті.

Буржуазія не дсвіряє навіть окремих скаутам, які ще не виявили себе в ними «носіями буржуазної законності». Тому, щоб не було ексцесів, на джемборі встановлений дуже складний фільтр, через який повинен був пройти кожен, хто бажає їхати в Угорщину на джемборі. Поїздка коштує дорого, чим ком зрозуміло, що діти робітників, які входять до скаутської організації, потрапити на джемборі не могли.

Редактор А. ВАЙНЩЕНКЕР

Відп. секретар Гр. ВОЛКОВИСЬКИЙ

Здано до складу 29 IX - 33 р.

Підписано до друку 19/X - 33 р.

В и д а в ч и ц т в о

2 др. аркуші, формат 4-х пошт. в одному др. арк. 88.000 др. зм.

„К о м у н і с т

Головліт № 5323. Друкарня в-ва ЦК КП(б)У „Комуніст“. Зам. № 2228, т. 17.10